

RUSKO TABORIŠČE.

amnestije se je vrnil v domovino, toda ni trajalo dolgo, in moral je zopet bežati v Bukarešt. Ko je bila Bolgarija prosta, se je zopet vrnil, a politične burje so ga tretjič prisilile, da zapusti domovino. Ko je na Bolgarskem postalo normalno politično življenje, se je vrnil v domovino in je sprejel majhno državno službico. V zadnjem času je Kisimov objavljал svoje spomine pod naslovom „Istoričeski raboti“ v mesečniku „Blgarska Sbirka“, kateremu je bil stalen sotrudnik. Ti spomini so dragocen prispevek k zgodovini bolgarskega probujeja.

Slovanska folkloristika. Bolgari imajo za narodopisne razprave veliki „Sbornik“ za narodni umotvorenija, nauka i knjižina“, ki je lani završil svojo dvajseto knjigo. Malorusi imajo „Etnografičnij zbirnik“. Izdaje ga entnografska komisija „Naukovogo tovaristva imeni Ševčenska“. XVI. knjiga prinaša „Galicьko - rusьki narodni pripovidki“, ki jih je zbral dr. Ivan Franko. Poljaki izdajejo časopisa „Łud“ in „Wysła“. Rusko „Imperatorskoje geografičeskoje obščestvo“ ima svoj oddelek za etnografijo, ki izdaja časopis „Živaja Starina“ (urednik V. I. Lamanskij).

Vladimir Vazarov - Blěskov, mlad bolgarski pesnik, je po težki, dolgi bolezni umrl. Rojen je bil 15. majnika leta 1886. in že kot 14-leten mladenič je začel svojo književno delavnost; pisal je verze, kratke povesti ter je umrl s peresom v roki. Dvajset dni pred smrtjo je še napisal „Poslědnjata si pěsen“. Vazarov je bil sotrudnik skoraj vseh bolgarskih lepislovnih listov, zlasti pa mladinskih. Ljubil je naravo neizrekljivo in jo je najrajši opeval; v nji je dobival tolažbe za tugo, ki veje iz vseh njegovih še tako navdušenih pesni. Mir na prahu mu! Fr. Št.

Petdesetletnico ustanovitve je praznoval dné 21. maja knjigotrški zavod Daneva v Plovdivu, ki ima velike zasluge za bolgarsko književnost.

Bolgarski knez Aleksander. Bivši nemški polkovnik von Kleber bo, kakor „Bolg. Sbirka“ poroča, izdal obširno zgodovino življenja in vladanja bolgarskega kneza Aleksandra Batemberga. Delo bo

spisano na podlagi dozdej neobjavljenih listin in dopisov. Pisatelj med drugim javlja, da bo ta knjiga postavila v novo svetlobo ravnanje ruske diplomacije napram Bolgariji in knezu Batembergu.

889

Rusija.

Od mukdenskega poraza se obe sovražni armadi pripravljata zopet na nov velik boj. Japonci hočejo rusko armado popolnoma uničiti in nato oblegati Vladivostok. Novi vrhovni poveljnik ruski general Linjevič pa se z vso previdnostjo utrjuje in organizira svojo vojsko. V Vladivostoku je zdaj glavni poveljnik general Kazbek, ki ga čaka težka naloga braniti trdnjavo proti napadavcem.

Drugo rusko brodovje pod admiralom Roždestvenskim in tretje pod admiralom Nebogatovom sta se združili v Kitajskem morju in šli naravnost proti severu, da dosežeta Vladivostok. V morski ožini pri otoku Cušimi ji je čakalo japonsko brodovje pod admiralom Togom in razvila se je grozna bitka dne 27. maja. Prva poročila o velikem ruskem porazu so strašna. Admiral Roždestvenskij je imel nalogo, da oslabi japonsko brodovje toliko, da bo japonska premoč na morju zlomljena. S tem bi bil dosežen glavni namen te vojske. A če so resnična sedanja prva poročila, bi bila uničena ruska morska sila, v neskončno škodo te nesrečne države.

Tačas se izkuša Rusija doma prenoviti. Carski ukaz daje svobodo raznim veroizpovedanjem, in s tem je ustrezno tudi katoličanom, ki so doslej trpeli pod pritiskom pravoslavnega uradništva. Porazi v Aziji so strli vseмогоčnost ruske birokracije, saj je jasno, da je njena slaba uprava povzročila večinoma te razmere, vsled katerih trpi zdaj vsa država. Dobra posledica tega je večja strpnost proti katoličanom in Poljakom. Dal Bog, da bi ruska država prerोजना dobila ono novo notranjo silo, ki bi ji dala preboleti grozne rane sedanjih usodnih udarcev!

Slovanske starožitnosti prof. dr. Niederla so izšle v ruskem prevodu.